

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

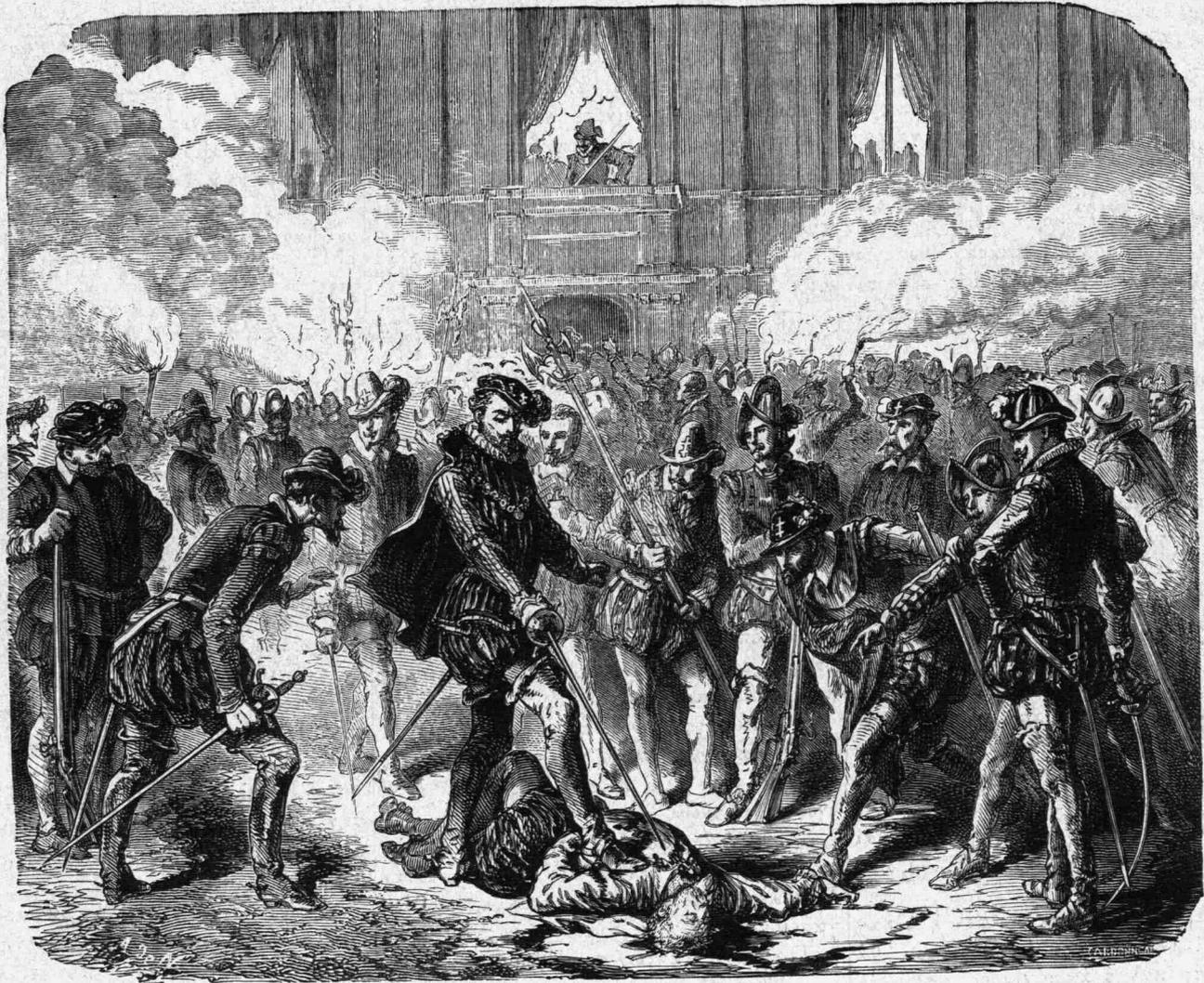
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΕΚΚΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ :
Ὀδὸς Πατησίων, ἀριθμὸς 3, παρὰ τὸ
τυπογραφεῖον τῆς «Κορίννης»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ἡ Βασίλισσα Μαρῶ, (μετὰ εἰκόνα;) μυθιστορία Α. Δουμά. μετὰφρ. Ἀλεξάνδρου Σκαλίδου. (Συνέχεια). — Ἡ Γέφυρα τοῦ Σαντίνου, διήγημα. — Ἡ Λουομένη Χανοῦμισσα, μυθιστορία Λεῖλα; Χανούμ. (Συνέχεια).

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ:
Ἐν Ἀθήναις: δρ. δ, τρεῖς ἑκαστῆς 6, τῷ ἑξαετηρικῷ 10
ΦΥΛΛΑ προηγουμένα λεπτὰ 20.
Διςυδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ'εὐθείας εἰς Ἀθήνας
διὰ γραμματοσήμεου καὶ χαρτονομισμάτων
παντὸς ἔθνους.

Διέταξε; καὶ ἐδολοφόνησαν τὸν πατέρα μου· ἐγὼ δὲ ἐδικοῦμαι... [Κεφάλαιον Η'].

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡῶ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

Μετὰφρ. Ἀλεξάνδρου Σκαλίδου.

[Συνέχεια ὄψε προηγουμένου φύλλον].

— Υἱέ μου, εἶπεν ἡ Αἰκατερίνα, μετὰ τρεμούσης φωνῆς, ἦν τόσῳ καλῶς ὑπεκρίθη, ὥστε ὁ βασιλεὺς ἀνεσκήρτησε.

— Τί ἔχετε, δέσποινα; εἶπεν ὁ Κάρολος στραφεὶς μετ' ἐνδιαφέροντος.

— Ζητῶ τὴν ἀδειαν, ἀπήντησεν ἡ Αἰκατερίνα, νὰ ἀποσυρθῶ εἰς ἓν τῶν φρουρίων σου· ἀδιάφορον εἰς ποῖον, ἀρκεῖ νὰ ἦναι μακρὰν, πολὺ μακρὰν τῶν Παρισίων.

— Καὶ διατί; ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς

ρόν βλέμμα του, ὅπερ ἔν τισι περιστάσεσι καθίστατο διαπεραστικώτατον.

— Διότι καθ' ἐκάστην ὑφίσταμαι καὶ νέας προσβολὰς ὑπὸ τῶν διαμαρτυρομένων, διότι σήμερον ἔτι ἤκουσα αὐτοὺς νὰ σὲ ἀπειλοῦσιν ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ Λουβροῦ σου, καὶ δὲν θέλω νὰ παρίσταμαι πλέον εἰς τιαυτὰ θεάματα.

— Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, μῆτέρ μου, εἶπεν ὁ Κάρολος, μετὰ τόνου πλήρη πεποίθησιν δεικνύοντος, ἠθέλησαν νὰ φονεύσωσιν τὸν ναύαρχόν των, ἄτιμος δὲ φονεὺς ἐδολοφόνησε πρὶν τὸν ἀνδρεῖον Δεμού των. Οἱ πτωχοὶ ἔχουσι δίκαιον! Καὶ ὅμως δικαιοσύνη τις εἶναι ἀναγκασία ἐν τῷ Κράτει.

κατερίνα, ἡ δικαιοσύνη δὲν θὰ τοῖς λείψῃ, διότι ἂν σὺ τοῖς ἀρνηθῆς αὐτήν, θὰ τὴν ἐκτελέσωσι μόνον καθὼς εἰξεύρουσι, σήμερον κατὰ τοῦ δουκὸς τῆς Γκιζης, αὐριον κατ' ἐμοῦ... βραδύτερον δὲ καὶ κατὰ σοῦ τοῦ ἰδίου.

— Ὦ, δέσποινα, εἶπε Κάρολος ὁ Θ'— καὶ ἡ φωνὴ του ἐδείκνυε μικρὰν τινα δυσπιτίαν. Πιστεύετε;

— Ἀ! υἱέ μου, ἐπανάλαβεν ἡ Αἰκατερίνα παρασυρομένη ὑπὸ τῆς βιατικότητος τῶν σκέψεών της. Ἀγνοεῖς ὅτι δὲν πρόκειται πλέον περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Φραγκίσκου τῆς Γκιζης, ἢ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ναυάρχου, περὶ τῆς τῶν διαμαρτυρο-